

ΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Η κυρία Νικολί προς τόν Φανφάν

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗΣ ΕΡΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

παιχνίδι που παίζεις μαζί μου, γιατί η Νινόν δεν άντεχει σκλαβιά και τυραννία. Έζησα ελεύθερη και ελεύθερη θέλω να ζήσω. Σου έδωσα άρκετές αποδείξεις της αγάπης μου για να μην έχεις καρίκονα μαζί μου. Με κατηγορείς άδικως... Είμαι κοκέτα και το παραδέχομαι, με δεν μπορώ ν' αλλάξω... Άρκει να η Νινόν είνε πιστή. Δεν μπορώ να κλείσω τόν αυλό μου και να διώξω τούς φίλους μου. Χωρίς φίλια δεν μπορώ να ζήσω μία γυναίκα όπως εγώ. Μάθα να είσαι εγγενέστερος με τόν Λούκα και να σέβεται όσους συναντάς στά στήν μου. Αδελή τή φορά είμαι διατεθειμένη να σε συγχωρήσω, γιατί ξέρω πως η αγάπη σε τυφλώνει. Άδελφ ήμωσ... δεν ξέρω τί μπορεί να συμβή. Άσπρε θα σε ιδώ στό χορό και θα τα ξανακιοούμε.

Ninon

Της Ιδίας στόν ίδιο

Δέν ήλθες. Όποιος θέλει... Δεν θα σε παρακαλέσω, άποσ τό σφάλμα είνε δικό σου και είμαι άθώα. Τά πείσματα καταστρέφουν τήν αγάπη, Μαρκήσιο! Έχω πείσαν αυτόσ τού ζητήματος και σε συμβουλεύω να αφήσης κατά μέρος τήν ύπερηφάνεια. Μη με άναγκάσης να γίνω και εγώ... άξιο κρητής, γιατί τότε κ' έλασης! Σε συμβουλεύω άκόμη να είσαι εύγενής με τόν Λούκα, όσου και άν συναντηθήτε, γιατί θα θυμώσω σοβαρά.

Με αγάπη Νινόν

Επιστολή τού Λουδοβίκου—Ναπολέοντος προς μίαν Γαλλίδα διαμένουσαν εις Ίταλίαν

Νεάπολις, 20 Μαΐου

Κυρία, προ έίκοσι ήμερών είχα τήν εύτυχία να είμαι κοντά σας. Η εμφάνισίς σας ήταν για μένα σάν εύτυχημένο όνειρο, αλλά μόνο σάν όνειρο... γιατί η έλαιοκρυψή σας διηκόησε τόσο λίγο. Έσπε μου άφησε μία μεγάλη συγκίνηση. Ήμουν τόσο ταραγμένος με τήν θεία όμορφιά σας! Μόνο όταν έφύγατε εύρήκα τήν ήρεμία της ψυχής μου...

Ναπολιών—Λουδοβίκος

Τού ίδιου προς τήν ίδίαν

Λουδίνου, 21 Μαΐου

Δέν πρέπει να πιστέψετε ότι σας παρεγγώρισα, κυρία. Αυτό θα έσημαινε ότι δεν ξέρω να εκτιμήσω ό τι είνε καλό και άγαίο σ' αυτό τόν κόσμο. Όχι, δεν σας παρεγγώρησα. Όταν σας έγραφα για τελευταία φορά, τό γράμμα μου ήταν άποτέλεσμα της άπειλαισίας μου. Γι' αυτό άπεφασίσα να άπομακρυνθώ για πάντα. Και έν τούτοις σας αγαπώ άκόμη.

Ναπολιών Λουδοβίκος

Ο Ισπότης ντε Μπουφλέρ προς τήν κόμησιν ντε Σαρπρόν

Γιά πρώτη φορά σε φοβόμην, αγαπημένο μου παιδί. Έπρεσαν τά τέρα μου από τήν ταραχή όταν σου έγραφα τό τελευταίο γράμμα... Δεν θυμάμην και εγώ τί σου έλεγα. Τί να κάνω, Σαρπρόν; δεν άναπνέω, δεν ζω... Είσαι για μένα ό άέρας και η ανοή... Είσαι η αγάπη μου! Γιατί μου άπαγορεύεις να σου μιλήω στον ένιό ; Φοβίσαι, καθώς λες, ότι τά γράμματά μου θα μοιάζουν με όλα τά άλλα! Αδελή τή έσας με παγώνει. Σάν να θέλεις μία σε βερδέντσα αντί ένός φίλιού... Μην έπιμείνης, αγαπητή μου Ίσα, να είμαι εύγενέστερος έσοι, αλλά θα είμαι ψυχρός και πενίμως. Θα είμαι άδέλιος. Ό έρωσ είνε ένα παιδί καταναθραγμένο.

Ντε Μπουφλέρ

Όταν η κτωχεία είσόχεται: έν της θόρουσ ό έρωσ, πηδάει από τό παρ. θύρα.

Άγγλ. Παρ. οίος

Αί γυναίκες φέρουν τό έίφος των έν τό στόματι, διά τούτο αρέσει να τάς κτυπή τις ένί της θήτης.

Γερμανική Παρ. οίος

Τό μάτι κάνει τήν άγρία

Καταλοנית Παρ. οίος

Η καλοθερμένη γύνα τρέφ τό σάτι. Άκόμη Παρ. οίος Πάντως τό παιδί σου όταν θέλεις και τό καρτί σου όταν μπροσής.

... Σου γράφω με άνησυχία. Ήθελα να σου εξήγησω ότι είνε άνεξήγητο για σένα και δεν μπορώ να τό κατορθώσω. Η ψυχή μου έκανασιαιτεί άναντίον της μοίρας μου.

Ξέρω πως είσαι ελκρινής και θα ύποφέρω... Πόσο σε κυπαύρω! Πρέπει, πρέπει να βλέπομεθα σπανιότερα, πρέπει να προσπαθήσης να αλλάξω: τή φύση τού αίσθηματός σου για μένα...

Όταν π' έλθω αυτόσ ό περσιός, θα ξαναϊδωθούμε. Άς περιμένωμε. Είνε ζήτημα όλίγων ήμερών... Θα ιδώ... Θα όμολογήσης αν ό ίδιος θα είχα όραση. Η ζωή είνε τόσο περιπλοκός, φίλε μου!

Μην έχεις καρίκονα με τήν τόχη σου και μη λυπάσαι! Υαφύχουν στόν κόσμο τόσες γυναίκες, που φαίνονται εύτυχημένες γιατί έχουν θαυμασιές και άπιτυχίες κοσμικές... Έν τούτοις είνε δύστυχημένα πλάσματα και κρυβουν στην καρδιά τόσα μαρτύρια...

Μιά μερα θα σου διηγηθώ τή ζωή μου, άν θέλεις. Τώρα είνε αδύνατον να μιλήσω. Θα περιμένωμε...

Φανή

Της Ιδίας στόν ίδιο

Θέλω να είσαι φρόνιμος, αγαπημένο μου, δύστυχημένο μου Φανφάν... Είδα τα μάτια σου διακρυσμένα και τό πρόσωπό σου άγχρό, χθές, στό χορισμό.

Ένας γίγας σάν εσένα πρέπει να έχη θάρρος και να μη συγκινηται για μια γυναίκα... Εγώ είμαι αδελή ή γυναίκα και είμαι ύπερηφανη. Μα θέλω να είμαι για σένα κάτι άγαίο, και παρήγορο, άκοδς.

Ένας άνδρας πρέπει να έχη σθένος και ύπομονή.

Είνε σωστό να κλαίη ένας άνδρας σάν μικρό παιδί; Ήούχασ, ήούχασ. Σε λίγες μέρες θα ξαναϊδωθούμε. Δεν θ' άργήσω, με δεν θέλω να σε έβρω λυπημένο. Δεν θέλω να κλαίς, άκοδς; Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, με δεν θέλω να κλαίς. Σε παρακαλώ, μην κλαίς.

Φανή

Της Ιδίας στόν ίδιο

... Σου γράφω δύο λέξεις για να σου είπω πως είμαι καλύτερα, και σε συλλογίζομαι, μεγάλο μου παιδί... Σε σέβομαι διαρκώς, και θα ήθελα να γερίσω άμέσως για να γλυτώσω από τά βίσινα και τής πίκρας της αγάπης.

Μην άνησυχήσης αν δεν λάβης γράμμα μου άδελφ. Πρέπει να άναπαυθής λιγάκι. Άχ, εγώ δεν μπορώ πια να ζήσω χωρίς τά χάδια σου...

Παιδί μου, γλυκό μου παιδί, είσαι μόνος σου τώρα. Υπομονή, ελά έλθω σε λίγες ήμέρες. Σκέψου ότι δεν έχω καμία άλλη άνοια από σένα σ' αυτό τόν κόσμο, και περιζουλούθω με τή σκέψι μου τί κάνεις, ποσ πόν;... Σκέψου ότι σ' αγαπώ. Είμαι δική σου με όλη τήν καρδιά μου.

Η Φανή σου

Επιστολή τού Βουατιέρ προς τήν κ. Σαρρό.

Είχα άποφασίσει να μη σας γράψω πια. Άλλά ένας άνθρωπος, ποσ δεν μπορεί να έπιβάλλη στην καρδιά του τή θέλησί του, μπορεί να κρατησά τόν λόγο του; Είμαι δύστυχής και δεν φταίω για ό,τι μου συμβαίνει. Είς διδούμα τσεσάρων ήμερών ύπέφερα χίλια μαρτύρια. Αδελή ή τέσσαρες ήμέρες ήταν τέσσαρες χιλιάδες χρόνια. Και τί νομίζατε; Αποδύσαστε ή καρδιά μου για τ.ν άπόφασί αδελή, άνοιωσα ότι τώρα σας αγαπώ περισσότερο από άλλους! Πώς μπορώ να ζήσω χωρίς έσας; Όχι, θέλω να σας ιδώ, να σας ζητήσω συγγνώμη. Δεν θι φανήτε σκληρά για ένα δύστυχημένο. Ελκρινώς, κυρία, δεν μπορώ να σας περιγράψω ποσ ύπέφερα ές αιλτίας σας. Μη με διώξετε σήμερα και θα έχασω τό μαρτύριό μου μόλις άντικρύσω τό άγαίο πρόσωπό σας. Σίς φίλω τά χέρια, αγάπη μου.

Βουατιέρ

Της Νινόν ντε Λαγκλό προς τόν Μαρκήσιον Σερβινί

Αγαπητή μου, η ζήλεια σου είνε άδικαιολόγητη. Σε είδοποίησα έξ άρχής ότι δεν δέχομαι περιορισμούς. Σου είπα να προσέξεις στο